

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Moribus, Amore,
Servitio Æternæ Sapientiæ

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066375

Cap. XXIV. Æternam Sapientiam laudandi ratio specialis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45408

CAPUT XXIV.

*Æternam Sapientiam Laudandi ratio
specialis.*

Accedere ad prædictas Æternam Sapientiam Laudandi rationes Specialis illa potest, quâ Æternam Sapientiam specialiore quodam modo imitamur, quem quidem modum sic explicare mihi videor posse. Æterna Sapientia cum Nos (sicut & reliqua omnia) creasset, & fini supernaturali, hoc est, Æternæ Beatitudini destinasset, mediaque congrua ad eam rem suffecisset, & nihilominus errore quodam & insitiâ eò tandem prolapsos vidisset, ut aliò longè quàm ad Æternam Beatitudinem festinarem, tacta miseratione nostri, statuit errantes nos & lapsos ad rectum iter, & statum reducere atque restituere. Quam ad rem hoc reperit medium efficacissimum, Sapientiaque convenientissimum, & Amoris in nos plenissimum. Nimirum, ipsamet in propriâ suâ personâ, statuit fieri in similitudinem nostram, Homo facta est, Incarnata est, & inter homines visa, cum Hominiibus conversata, & JESUS CHRISTUS nuncupata.

82.

Hoc Incarnationis suæ opere, Æterna Sapientia JESUS CHRISTUS, duo potissimum nobis contulit. 1. Perditos nos lapsosque à Gratiâ Dei & possidenti cæli jure, ad statum pristinum restituit, Deoque Patri reconciliavit per mortem & satisfactionem suam. 2. Sic restauratis nobis, & Jure ad patriam Beatitudinemque cælestem donatis, ostendit præterea & reliquit viam certam atque Infallibilem, quam tenentes sine dubio ad cælum perveniremus. Hæc via tribus potissimum
in re-

83.

in rebus consistit. 1. In credendis, sperandis, amandis rebus iis, quas Iesus credendas, sperandas, amandas proposuit. 2. In observatione earum legum, quas dedit & præscripsit. 3. In usu Sacramentorum, quæ ad Salutem & Sanctificationem nostram instituit. Hæc tria, seu horum trium observatio, vulgò uno nomine, Christianæ Fidei, seu Legis appellari & comprehendere solet.

84.

Viam istam, quæ hisce dictis tribus rebus constat, Iesus duplici modo nobis tradidit. Primo Doctrina, sive Ore, Secundo Exemplo, sive Opere. Nam & docuit nos, quæ facere, quæ credere, quæ sperare, quæ amare, quæ fugere, quæ quibus rebus præferre deberemus, & quâ viâ ad Æternam Salutem iremus, & prætereà, exemplo suo, modum ea ipsa exercendi ostendit, ut ejus exemplo moti atque docti & ducti, post ipsum, per viam quam tradidit ad cælum rectam perveniremus. Quo factum est, ut nunc volenti ad Salutem ire & pervenire, opus sit Christianam legem & Fidem, opus sit Exempla Jesu Æternæ Incarnatæ Sapientiæ, tenere, implere, sequi. quæ omnia nomine tantum non re diversa sunt, adeò ut qui unum fecit, omnia eo ipso fecerit.

85.

His ita explicatis & longè repetitis ad propositum descendens meum, Æternam Sapientiam nobis esse imitandam ex dictis evidenter concludo: & sufficienter conclusum suppono. Sed Duplicem ejus imitandi rationem adverto: Unam vulgariorem & quasi magis communem, quâ 1. quis facit id, quod fecit Christus; patitur, quod passus est Christus; fugit, quæ fugiebat & oderat Christus; amat, quæ amavit Christus, & ideò quidem, quia fecit, passus est, fugiebat, ama-

bat Christus. hæc ut dixi vulgarior est ratio imitandi Incarnatam Sapientiam Jesum Christum. Alteram igitur 2. (quam in præsentem inquiram) Imitationis hujus rationem reperio, eam nempe, quæ ad priorem illam, hoc insuper addit, quia non tantum hoc agit, quod egit Christus, nec tantum ideo agit, quia egit Christus; Sed etiam eo modo agit, quo modo egit Christus. quæ est occultior, perfectior, sublimior Imitatio sapientiæ Incarnatæ. Penetrat enim ad cor ipsum sapientiæ Incarnatæ operantis, perspicit Intentionem ejus, Attentionem, Intensionem, Devotionem; uno verbo, Perfectionem; eamque sibi ad Imitandum assumit, & quantum homini GRATIA adjuto fas est, exprimere perfectissimè contendit.

Exempli Gratiâ. Si Orandum mihi est, accipio sapientiam Incarnatam pro Exemplari, illudque intuens exque illo normam orandi sumens (quod partim Evangelio, partim ratione per Fidem illuminata dictante, facilè est conjicere) ad instar ejus orationem meam instituo. Similiter si mihi est, ambulatio faciendâ, comedendum aut Loquendum: assumo sapientiam Incarnatam pro Exemplo, & ajo: Æterna sapientia Incarnata, sic loqui, ambulare, comedere solebat, aut, sic loqueretur, ambularet, comederet: hæc vitaret, has perfectiones adhiberet; ego quoque sic loquar, comedam, incedam. par de reliquis agendi rationibus sententia faciendâ est. Hæc Incarnatam sapientiam imitandi forma. Excellentissima, Utilissima, ad sanctitatis perfectionem, apicemque occupandum certissima, brevissimaque & denique ipsimet Incarnatæ sapientiæ gratissima est. Hæc est sublimis, rara, & specialis Æternam sapientiam

V. P. Druzb. Op. VI.

F

dilau-

86.

dilaudandi operibus ipsis Methodus : qua nihil
& utiliùs nobis & sapientiæ jucundiùs atque opta-
bilius. Hanc enim ut nobis instillaret & propo-
neret Æterna Increata sapientia, Incarnari & In-
humanari voluit ; ut nimirum homo sensualis, ab
eâ in carne vivente & sensu utente, modum in
Carne atque sensu spiritualiter vivendi perdisceret,
& opere ipso adimpleret.

O Suavissima, Increata, Incarnata, Æterna
Sapientia, purissimum & Sanctissimum, Sancte &
spiritualiter vivendi Exemplar, imprime te Cordi
imprime Sensui, imprime Intellectui memoriæque
meæ vivo quodam malo. ut ad Te semper in omni
actione mea reflectar, & omnia tui ad instar faciam
sicque tuum vivum & perfectum transumptum, ut
que exemplum, & laudator evadam.

CAPUT XXV.

*Æternæ Sapientiæ triplex Status: & nova
quedam Laudandi, Imitandique Ratio.*

87.

IN Æternâ sapientiâ cum omnia mira sunt, cum
illud inter reliqua, quod etsi prorsus omnis sit
expers mutationis, status tamen quosdam inter-
dum mutasse & mutare dignoscitur. Primum enim
ab Æterno genita ex Patre, non facta, nec creata,
sed Æterna & Consubstantialis Patri existit &
existit, semper nata, semper nascens. huncque
statum ab Æternitate omni, ab initio, & ante sa-
cula possedit. Deinde verò cum illi placuit res
etiam à se distinctas, quasdam sui participationes
condere, aliter & alium modum seu statum capere
habere. Etenim quæ ante res conditas apud se
tantum erat, & in se habitabat, beatitudinemque
suam